

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGES ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 123

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, JUNE 23, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Obsežna policijska racija na mamila

WASHINGTON, D.C. — Federalni agenti so v soboto in nedeljo zjutraj v kombinirani akciji istočasno v 10 mestih obkrožili središča razpečavanja mamila. Aretirali so 135 oseb in zaplenili zaloge kokaina in heroina v vrednosti 2,5 milijona dolarjev. Na dveh krajih so se poskušali upirati in sta pri tem dva bila kritično ranjena, eden v Miami, drugi v New Yorku.

Pravosodni generalni tajnik John H. Mitchell je izjavil, da so že 6 mesecev preiskovali in čakali na to akcijo, ki je bila največji uspeh v zgodovini zatiranja mamila. Upa, da bodo s tem zavrtle nove pošiljke mamila, da mladina ne bo zlahka imela do njih dostopa.

Sukarno umrl

JAKARTA, Indonez. — Ognjevitvi bivši predsednik Indonezije Sukarno je večer umrl v neki vojaški bolnišnici. V četrtek je poklical k sebi svojo tretjo ženo Japonko Dewi, ki je priletela iz Pariza dan pred njegovo smrtjo. Sukarno je že nekaj časa trpel na ledvičnih kamnih, visokem krvnem pritisku in slabem krvnem obtoku. Star je bil 69 let.

Leta 1966 je vojaški puč Sukarna odstavil, ker bi naj bil vmešan v zaroto, da komunisti prevzamejo oblast v Indoneziji. Pred Sukarnovim padcem so komunisti že tako ojačili svoj vpliv v Indoneziji, da so delali, kar so hoteli. Le vojaštvo jim je bilo še napoti, da prevzamejo popolno oblast. Dne 1. oktobra 1965 so komunisti ubili šest visokih indonezijskih generalov, kar je sprožilo upor vojaštva. General Sukarto je brezobzirno udaril po komunistih, odstavil predsednika Sukarna in sam prevzel oblast v Indoneziji.

Nova levica pada iz krize v krizo

CLEVELAND, Ohio. — Ravno tiste dni, ko se je vsa clevelandška javnost zaverovala v dogodka, ki so bili povezani z obiskom podpredsednika Agnewa, so se zbrali na posvetovanju tudi nekateri voditelji raznih organizacij nove leve. Obravnali so svojo staro bolečino: njihovo gibanje ne more dobiti nobenega zagona, ker naši delavci nimajo smisla za pretirane politične in socialne programe levičarskih organizacij. Tukajšnje zborovanje naj bi odkrilo, kako pritegniti k sodelovanju tudi delavce. V ta namen je bilo ustvarjeno novo gibanje: Koalicija za mirovno akcijo, ki naj bi se posvetila edino le namenu, organizirati deželo za konec vojne v Indokitajski. Zbrani levičarji so seveda porabili priliko, da protestirajo proti prihodu in nastopu podpredsednika Agnewa. Namen protestov je bil pa le deloma dosežen.

Vremenski
prerok
pravi:

Solčno in toplo, najvišje okrog 70.

Novi grobovi

Ruth Prhne
Večeraj je umrla Mrs. Ruth Prhne, roj. Prijatelj, 20710 Edgcliffe Dr., Euclid, Ohio. Zapuštila je moža Johna, hčerki Ruth in Phyllis. Za njo žalujejo tudi njena mati Mary, roj. Knez in oče Louis Prijatelj. Zapuščila tudi sestro Marie Ažman (Mrs. Louis) in brata Louis Prijatelj Jr. Pogrebni obredi bodo v četrtek ob 10.30 v cerkvi sv. Vida. Pokopana bo na All Souls pokopališče. Prijateljji jo morejo pokropiti v Jakubs and Son pogrebem zavodu, 936 East 185 Str. Pokojna je bila članica Mothers Club pri sv. Vidu in Sv. Ane št. 4, S.D.Z. Družina prosi, da bi namesto rož darovali za American Cancer Fund. Pogrebni zavod bo odprt za kropljenje pokojne v torek od 7. do 9. ure zvečer in v sredo od 2. do 4. ure in od 7. do 9. ure zvečer.

Vida Henshaw

Zadnji ponedeljek zjutraj je po kratki bolezni umrla ga Vida Henshaw, rojena Bradač z 8014 Crum Ave. Stara je bila 53. let, rojena pa v Clevelandu. Pred njo so umrli v družini mož Albert (1967) in mati Frank in Katarina Bradač, sestra Josephine Thornsberry. Tukaj zapuščila sina Lee in Clifford in vnukinjo Antoinette, sestre Ann Hale, Jennie Taylor, Olga Toll in Gloria Ogint, brate Frank in Edward Bradač. Bila je članica SNPJ št. 442. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 10. uri iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda na pokopališče Kalvarije. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes zvečer ob 7. uri.

Državni tajnik Rogers se sestal s sovjetskim ambasadorjem

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik William Rogers se sestal s sovjetskim ambasadorjem Antolijem Dobrininom, da ga obvesti o pričakovani vladni objavi o ameriških jetih za Izrael.

Rasizem vdrl tudi v našo narodno obrambo?

CLEVELAND, O. — Wallace Terry II. je objavil v The Plain Dealer-ju preteklo nedeljo daljši utemeljen članek, ki v njem opisuje s številnimi podatki in odstotki, kako globoko je že vdrl rasizem v našo narodno obrambo. Iz njegove razprave je razvidno, da velik odstotek črnih vojakov smatra, da ni moralno prisiljen, da se vojskuje kot pripadnik črnske rase v Aziji proti rumeni rasi, ker imajo ameriški črnci dosti lastnih problemov v svoji domači deželi. Zanimiva je v razpravi ugotovitev, da je v Vietnamu 63,8% črnih vojakov proti temu, da se vojskujejo v Aziji in da je za vojskovanje 62,3% črnih oficirjev. Primerjava teh odstotkov odkriva, da so vojaki veliko bolj padli pod vpliv propagande črnih skrajnežev kot oficirji. Čudno pa je, da se do sedaj nihče ni zmenil, kakšno razpoloženje vlada med našimi črnimi vojaki. To bi moral Kongres objektivno hitro preiskati, saj je

'Kdor more, kolikor more, naj odpre srce in podpre'

VATIKAN. — Sv. oče Pavel VI. je prejšnjo nedeljo posvetil svoj opoldanski govor potresu v Peruju. Spomnil se je tisočev brezdomcev in zapuščenih. Omenil je razrušena mesta in neverjetna opustošenja. O tej "nacionalni katastrofi" ne zadostuje samo sočustvovanje. Peru ni tako daleč, da bi ne mogli zanj storiti nekaj več, kot samo občeudovati pogumno in skoraj tiho potrpežljivost, s katero ljudstvo te dežele prenaša svojo usodo.

"Danes praktično ni več razdalj," je dejal sv. oče. "Z vseh strani lahko pride pomoč v to deželo, ki je tako povezana z evropsko zgodovino." Nato je omenil pomoč, ki sta jo nakazali tej deželi evropska mednarodna katoliška Caritas in ameriška dobrodelna organizacija "Catholic relief services". "Toda vse to je

Zahodna Nemčija pred spremembo vlade?

BONN, Zah. Nem. — Svobodna demokratska stranka, ki je v koaliciji s socialisti in je pri tem pretpela hud poraz pri zadnjih deželnih volitvah, je sklicala svoje vodstvo na tridnevno posvetovanje, kaj naj stranka napravi. Opozicija v stranki, ki noče koalicije s socialisti, sili stranko, naj se vrne v koalicijo s krščanskimi demokrati ali pa vsaj podpre morebitno manjšinsko vlado krščanskih demokratov. V obeh slučajih bi moral sedanj kancler Brandt odstopiti. Zato je za posvetovanje svobodnih demokratov precej zanimanja pri vseh nemških političnih krogih.

Za omejitve krutosti

Prve družbe za omejitve krutosti nad živalmi so nastale na Angleškem.

od tega tudi v veliki meri odvisna moralna odpornost naših nabornikov.

še vedno malo. Kdor more in kolikor more, naj odpre srce in podpre delo gmotne in duhovne pomoči." Sv. oče je končal svoje besede z "bratskim in tolažilnim" pozdravom Peruancem, ki so "slavni po svoji kulturi, še bolj pa po svoji katoliški veri, ki jim je navdihnila globoke in neuničljive verske, kulturne in družbene sile, s katerimi sodelujejo pri splošni omiki. Peru je bila prva južnoameriška država, ki je dala Cerkvi svetnico (sv. Rozo Limansko). Vsi želimo, da bi se takšna nesreča: nič več ne ponovila in da bi Peru bil deležen srečnejše prihodnosti."

Obveščeni smo, da bo tudi slovenski medškofijski sklad "Lačni otrok" pomagal Peruju. Tako bodo vključeni v to pomoč tudi slovenski katoličani, ki zelo radi prispevajo v ta sklad.

SENAT PODPRL NIXONA S ŠIRŠIMI POOBLASTILI

Zaradi kritičnega vojaškega položaja v Kambodži je senat hitro in z veliko večino izglasoval Nixonu zaupnico, da po svoji uvidevnosti zavaruje življenja ameriških vojakov.

WASHINGTON, D.C. — Kljub protestom nekaj senatorjev je senat poimenoval izglasoval predsedniku Nixonu pooblastilo, da po svoji uvidevnosti zavaruje življenja ameriških vojakov kjer koli na svetu.

Ta deklaracija je bila sprejeta v obliki amandamenta k zakonu, ki po 30. juniju ukinja vsa denarna nakazila za vojaške operacije v Kambodži. Amendment je sponzoriral sen. Robert C. Byrd, demokrat iz West Virginije in je bil izglasovan z 79 proti 5 glasovom.

Amendment bolj jasno izraža tozadevni zakon o razširjenju vojske v Kambodži, da predsednika ne zadržuje pri izvrševanju "ustavnih oblasti, če predsednik smatra, da je življenje ameriških vojakov v nevarnosti kjer koli na svetu".

Ta zakonski dodatek je senat sprejel nenavadno naglo in je bil postopek gotovo pospešen zaradi kritične vojaške situacije v Kambodži. Značilno je, da je za širša pooblastila Nixonu glasovalo precejšnje število senatorjev, ki so bili znani nasprotniki razširjenja vojske v Kambodži.

Senatorja Fulbright in McGovern sta med 5 glasovi, ki so glasovali proti. McGovern je glasovanje označil, da je "kongresna slabost in neodgovornost".

Dodatek zakona pušča Nixonu precej odprta vrata za manevriranje k naglo spreminjajočemu vojaškemu položaju v Kambodži. V taki situaciji bi odpoklic ameriškega vojaštva iz Kambodže gotovo značil umik in ameriški poraz.

Bo Nixon dovolj močen, da to prepreči?

njem naše javnosti, republikanske in demokratske, vendarle precejšnja razlika. Nixon bo moral sedaj z dejanji dokazati, da ima prav. Dejanj pa je njegov govor ravno najmanj napovedal, na kar so gospodarski krogi odgovorili na njegova izvajanja z molkom, ki lahko pomeni kaj dobrega pa tudi kaj slabega.

V nič manj zavidnem položaju je Kongres. Izglasovan je sicer proračunski zakon, toda nakazilni zakoni še manjkajo. Senat je zato sklenil, da bo imel nočne seje, kar gotovo ni dokaz, da je dobro gospodaril s svojim delom in časom po 1. januarju. Pa še nočne seje mu ne bodo dosti pomagale, tako sodijo na Kapitolu.

Tako dobiva tisk v Washingtonu od vseh strani na vsa vprašanja samo namigovanja, kaj vse se lahko zgodi, ne pa, kaj bo. Med tem so se pa volivci že začeli deliti: srečni mislijo na počitnice in dopuste, vsi drugi pa postajajo zajedljivi. Le kdo jih bo tolažil, ko pride jesen, pričemur se pa glede vojskovanja, brezposelnosti, druginje itd. ne bo ničesar bistvenega spremenilo.

Glavno mesto Kambodže v resni nevarnosti?

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je sprejel nujno svarilo, da bi glavno mesto Kambodže Phnom Penh moglo pasti pred 30. junijem, ko bi ameriške čete naj zapustile Kambodžo.

To svarilo vojaških in obveščevalnih izvedencev v Kambodži je zelo zaskrbelo Belo hišo. Zelo značilna pa je izjava glavnega predsednikovega svetovalca za narodno varnost Henry Kissingerja, da je bil izgon nevturalnega princa Norodom Sihanuka zelo resen udarec ameriškim interesom.

Pred ameriško intervencijo v Kambodži so vodilni ameriški generali predsedniku Nixonu dopovedovali, da je prevzem oblasti protikomunističnega predsednika vlade Lon Nola za Amerikance "zlata prilika".

Eventualni padec glavnega mesta Kambodže bi predsednika Nixonu spravil v izredno težek položaj. Gotovo bo sprožil val nove kritike, da nevturalna ali protikomunistična Kambodža sama ne more vzdržati. Ob tak situaciji je naravnost nerazumljivo, da je prav v tem kritičnem času Amerika umaknila 800 vojakov iz Kambodže, kjer jih je ostalo še deset tisoč.

Po našem mnenju je Nixon sploh napravil napako, ko je postavil termin 30. junij za umaknitev vseh ameriških čet iz Kambodže. Komunisti so se lahko pred tem časom poskrili v džungle in tam nekaj tednov v senci čakali, da bodo Amerikanci začeli odhajati. Sedaj pa z večjim vojaškim pritiskom na mesta in celo na glavno mesto spravljajo Nixonu v škripec, kako naj pred ameriško javnostjo opraviči podaljšanje termina iz rektne intervencije v Kambodži.

Tudi gornja izjava glavnega predsednikovega svetovalca H. Kissingerja podira vse pohvalne izjave predsednika Nixonu o vojaških uspehih intervencije v Kambodži.

Senator John G. Tower, republikanec iz Texasa, je izjavil, da predsednik ne more nič ukreniti zaradi nasprotovanja kongresa.

So torej Amerikanci šli v Kambodžo po novo blamažo?

Federacija bi rada začela varčevati pri poštnih nabiralnikih!

WASHINGTON, D.C. — Naša federalna pošta uprava bi se rada modernizirala. Prišla je na idejo, da bi dala prepleskati naših 400.000 poštnih nabiralnikov v treh barvah: rdeči, beli in modri.

Sklep je bil narejen 1. 1955, izvršen pa ni bil do danes. Stroški za dodatno pleskanje bi namreč znašali \$600.000. Sedaj je pa uprava sklenila, da te modernizacije ne bo izvršila, ker je predraga. Strokovnjaki so pa drugega mnenja. Pravijo namreč, da bi vzdrževanje na novo prepleskanih nabiralnikov zmanjšalo stroške za \$150 po nabiralniku. Ta problem bo pač ostal tak, kot je in čakal na novo avtonomno pošto upravo.

Iz Clevelanda in okolice

Kljub dežju pristavska
otvoritev—

Kljub slabemu vremenu je bila v nedeljo otvoritev Slov. pristave. Med obiskovalci je bilo precej mladine.

Sestanek v Hofbrau—

Danes ob 8. uri zvečer je v Hofbrau House redni mesečni sestanek St. Clair Business Association. Govoril bo Mr. Krumholz od City Planning Commission. Večerja po želji ob 6. uri zvečer.

Na obisku—

Mr. in Mrs. Frank in Karolina Velikan ter Mr. Martin in Sophie Barbarič iz Indianapolis, Ind. so prišli na obisk v Cleveland k Dan in Mollie Postotnik, 3926 Hecker Ave. ob priliki rojstnega dneva Mrs. Mollie Postotnik. Tukaj ostanejo še nekaj dni. Dobrodošli!

Mladi recitatorji—

Ob zaključku svojega prvega študijskega leta bodo Mladi recitatorji na Slovenski pristavi priredili "Večer umetniške besede" v nedeljo, ob 7. uri zvečer. Vljudno vabljeni!

Prošnja k materam—

Prihodno nedeljo, 28. tm., bo na Sloven. pristavi piknik Sloven. šole od sv. Vida. Odbor staršev zato spet lepo prosi zlasti matere tistih otrok, ki hodijo v Sloven. šolo, za domače pecivo. S tem bodo privedanja šole zelo podprle. Lepo prosimo in se jim obenem že tudi zahvaljujemo za njihovo pomoč. Bog naj jih blagoslovi!

OPOZORILO—

Vse organizacije in ustanove, podjetnike, trgovce in obrtnike, kakor tudi posameznike, prosimo, naj nam čimprej sporoče vsa svoja morebitna obvestila, oglase in drugo, slovenski javnosti po našem listu za čas, ko list ne bo izšel, t.j. od 29. junija do 6. julija. Prej ko nam bodo svoje želje sporočili, lažje in bolje jim bomo lahko postregli. Hvala!

Visoka brezposelnost bo trajala še dolgo časa

WASHINGTON, D.C. — Glavni Nixonov gospodarski svetovalec McRacken je ponovno izjavil, da se bo greben brezposelnosti hitro približal povprečju 5% in na tej ravni tudi obvisel morda celo leto 1971. Istega mnenja sta tudi bivši federalni tajnik za delo Schultz in upravni svetnik federalnih bank Brimmer.

Vsi trije so tudi istih misli, da bo namreč brezposelnost najhujša socialna bolečina, ki jo bo rodil boj proti inflaciji.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je podpisal zakon za volilno pravico 18 letnim, dasi osebno smatra, da je protistaven.

IZRAEL — Predsednica Izraela Golda Mier je zavrnila egipčevski predlog za začasno premirje.

TOKIO — Japonska vlada je kljub protestom objavila, da bo podaljšala varnostni pakt z U.S.A.

KAMBODŽA — Dva severno-vietnamska polka sta zavzela položaje okrog važnega mesta Prey Veng, 31 milj od glavnega mesta. Pričakujejo obširno rdečo ofenzivo.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združene države:
    - \$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
  - Kanada in dežele izven Združenih držav:
    - \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States:
    - \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
  - Canada and Foreign Countries:
    - \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
- Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 123 Tuesday, June 23, 1970

Italija po pokrajinskih volitvah

Italijani so nas zopet opozorili, da moramo njihove pojme meriti z njihovimi merili, ne pa na primer z ameriškimi. Z vsjo politično vnetostjo se nas hoteli prepričati, da bodo volitve neke vrste prelomnica, ki naj pokaže, kaj misli Italija o ideji federalizma. Pa bodo volitve tudi pokazale, ali je volivec zadovoljen s poslanci in ministri. Pa iz vsega tega ni bilo nič. Italijanski volivec je šel na pokrajinske volitve z občutkom dolžnosti, drugače ne bi prostovoljno udeležba presegla 90% vseh volivcev. Hotel je dokazati vsemu svetu, da je sedaj tudi njegova domovina dežela politične svobode, ki v zavesti zrelosti prenese vse politične in socialne viharje in jim ne pripisuje take važnosti kot drugi svet. Kako bi se dalo razlagati drugače dejstvo, da so volitve potekale tako mirno — pa tudi volivna kampanja ni presegala običajnega razburjanja —, čeprav so se prav pred volitvami vršili štrajki kot na tekočem traku in niso oili vsi brez prelivanja krvi. Večina med njimi je pa bila tipično italijanska: trajala je le par dni in imela namen, da pokaže nasprotniku, da Italijani znajo tudi štrajkati. Škoda, da se ta navada ni udomačila na primer v Ameriki.

Volitve so dalje pokazale, da volivec ni pripisoval volitvam tiste važnosti kot italijanska politika. Prve pokrajinske volitve bi se bile morale vršiti že pred 27 leti. Pa so se jih takrat italijanske stranke zdale, češ, da so pokrajine za Italijo nekaj čisto nenavadnega in da bodo komunisti izrabili priložnost, da poskusijo dobiti pri njih absolutno večino. V resnici se je pa volitev zbal italijanski liberalizem, ki je videl v upravnem centralizmu svojo glavno politično moč. Italijani so se v prejšnjem stoletju zagledali ne samo v francoski liberalizem, ampak tudi v francoski centralizem, ki pa ni prinesel tudi njim nobene sreče, kar pričra francoska zgodovina zadnjih skoraj 200 let. Idejo federalizma so pa Italijanom vsilili zmagoviti zavezniki po letu 1945. To je pa italijanske nacionaliste tem bolj podžgalo v obrambi političnega centralizma. Zagovorniki federacije so bili dosledno le levičarske struje in stranke. Italijanski volivec je pa smatral pokrajinsko samoupravo kot zanimiv poskus, vreden samostojnih volitev. Sedaj bo pa čakal, kaj bo iz tega. Ne uspehi in neuspehi ga ne bodo vznemirjali. To je važen političen dogodek; spodnesel je centralizem dokazovanje, da Italija načelno ne mara federativne ureditve. Zagovorniki federalnega načela imajo sedaj odprto pot, da dokažejo, ali je to upravno načelo res kaj vredno za italijansko politično življenje.

Volitve so pa pokazale še nekaj drugega: italijanski volivec postaja dosleden, ne menja ne stranke ne kandidata brez potrebe. Tudi takrat, kadar z njimi ni povsem zadovoljen. Seveda ni zadovoljen tudi sedaj, toda ne tako zelo, kot smo mislili osondo sodili po demonstracijah, izgrelih, štrajkih itd. So bile pa ob enem tudi dokaz, da je nekaj resnice na tem, da se danes godi italijanskemu delovnemu človeku bolje kot npr. pod fašizmom in da si te zasluže ne more lastiti sama zase le ena stranka. Tako se italijansko blagostanje počasi pomika navzgor in se bliža francoskemu, pri čemer upa, da bo kmalu doseglo angleško raven. Italija ne zori torej za nobeno socialno revolucijo. Če bo tam prišlo do politične revolucije, bo pobuda dana od zgoraj in ne od spodaj.

Italijanski volivec je dalje ostal večinoma zvest svojim strankam. Ravno obe glavni stranki, krščansko-demokratska in komunistična, sta stabilizirali stanje med svojimi volivci. Obe skupaj imata nad dve tretjini volivcev, kar je že zavidna raven konsolidacije. Ostala tretjina je pa žal razbita na politične odlomke, ki se borijo za svoj obstanek in tam tudi tiči jedro nestalnosti sedanji italijanski politiki. Ker ni nobenega izgleda, da bi krščanski demokratje mogli pristati na koalicio s komunisti, in ker tudi ni izgleda, da bi vse druge stranke hotele pod komunističnim vodstvom v vladno koalicio, je mogoča le ena vladna kombinacija: koalicijska vlada pod vlado krščanskih demokratov. Tega stanja niso prav nič spremenile tudi sedanje volitve. Spravljilo so pa ravno radi tega sedanji italijanski sistem koalicijskih vlad v stalno krizo, ki tiči v razmerah v vrstah krščanskih demokratov. Razmere v vodstvu te stranke niso ne vzgledne in še manj idealne. Tam si je ustvaril vsak bivši ministrski predsednik svojo strujo in smatra njene glasove kot političen drobiž, da pribori sebi pot do mesta ministrskega predsednika. Boj za to mesto je praviloma hud in ne zmeraj v italijanskem narodnem interesu. Tako je sedaj usoda italijanske demokracije v precejšnji meri odvisna od razmer v vodstvu krščansko-demokratske stranke. Parlamentarni položaj je tako v mnogočem podoben tistemu po koncu prve svetovne vojne, ko se je Giolitti u-

maknil iz politike: zapustil je politično barko, ko se je začela potapljati. Kaj je sledilo, vemo.

Po tej poti je Italija prišla v srečen položaj, da ji kandidatov za mesto ministrskega predsednika ne manjka in ne bo manjkalo. Najmanj 7 ali 8 se jih ponuja samo med krščanskimi demokratji. To pa ni dobro za blagor Italije. Italija se sicer nahaja v zadovoljivem stanju, toda ne sme obstati na mestu. Mora naprej, drugače bo začela nazadovati. Zastojna ne sme poznati, napredek je pa zmeraj zvezan z žrtvami, ki čakajo bogate plasti italijanskega naroda. Teh se pa naravno branijo tudi italijanski bogataši, imajo prijatelje v vseh strankah, ki varujejo njihove interese. Od tod toliko cincanja v italijanski gospodarski, finančni, davčni in socialni politiki. Vsa ta boleča vprašanja se pa ne obravnavajo le s hladnim razumom. So jim primešane politične strasti, ki jih posebno radi napihujejo komunisti. Sreča za Italijo je pa v tem: italijanski delovni človek pozna pravo vrednost tudi tem debatam. Jih opazuje s precejšnjim cinizmom, in jim ne pripisuje toliko važnosti in nevarnosti kot tujina.

Na stabilizacijo italijanske politike opozarja tudi dejstvo, da imata obe veliki stranki vsaka svoje politične trdnjave. Komunisti jim imajo v Romagnu, Umbriji in Toskani. Krščanski demokratje jih imajo več po številu, toda niso tako močne kot komunistične. V političnih trdnjavah, ki se večkrat krijejo z mejami pokrajin, bodo le včasih lahko vladale same, praviloma bodo rabile podporo malih strank. Mogle bodo torej pokazati, kaj znajo v praksi. Zato je važno, kako bodo sestavljene pokrajinske vlade. Po uspehih njihovega dela v pokrajinah bo močno odvisna njihova politična bodočnost nasploh. Počakati moramo, da vidimo, kdo bo vladal v pokrajinah. Stranke bodo tako do bile novega nadzornika nad seboj, kar za Italijo gotovo ne bo nič slabega. Seveda se pa dobre posledice še ne bodo mogle pokazati v par letih.

BESEDA IZ NARODA

Pismo Vrhenskega Tineta

Waukegan, Ill. — Mesec majnik je nam vendar prinesel gorkejšje dneve. Kakor pa se je vreme obnašalo vse tja do sv. Jurija, smo mislili, da zime ne bo letos konec. Toplejšji dnevi, deževni prši, pa pridne roke nekaterih gospodarjev in lastnikov domov so z obdelovanjem poživeli vrtove okrog domov in zopet smo v lepem cvetju in zelenju. Hvala Bogu!

Kakor drugod, tako tudi pri nas ne manjka raznih lokalnih političnih homatij. V bližnjem North Chicagu se še vedno kvasajo zaradi prostorov golf igrišča. Očitajo drug drugemu malomarnost in to in ono. Tisti, ki žive v bližini igrišča, gledajo pri tem na svoje koristi, zlasti na bližino; drugi, ki niso v bližini, se pa manj zanimajo za to. Tako je pri vsaki zadevi.

Vesela vest za nas Slovence je, da je bil naš znani rojak Avgust C. Čepon izvoljen na seji v aprilu za predsednika odbora našega Lake okraja.

Avgust Čepon sicer ni novinec kot član okrajnega odbora. V okrajni odbor je bil izvoljen že leta 1931 in je ostal v njem do 1945, zatem zopet leta 1952; od leta 1955 do 1957 je bil celo odborov predsednik. Zdaj mu zopet predseduje. V svoji službi je zelo vesten in točen, kar mu javnost in vsi, ki ga poznajo, radi priznavajo.

Avgust Čepon je sin znane pionirske družine Andreja Čepona. Oče njegov je bil iz Horjula pri Vrhniku, mati, rojena Mikš, pa od Sv. Pavla na Vrhniku. Oče je prišel v Ameriko leta 1899. V družini je bilo 9 sinov in 4 hčere.

Avgustu Čeponu čestitke in mnogo uspeha! V naših domačih slovenskih krogih teče življenje po navadi. Društveno življenje je še kar živahno. Starejših, to je tistih, ki so prišli v to deželo pred več desetletji in orali njeno ledino, je seveda že malo, vsako leto manj. Odhajajo, čas jih odvaja, saj včasih kam. Mladi pa živahno nadaljujejo. Posebno na polju raznih športov, ki so mladim Amerikancem priljubljeni, se kar krepko udeležujejo. Druga-

volivnega načina. Predlog za spremembo tega načina je predložil senatu zvezni senator Birch Bayh, demokrat iz Indiane. Njegov predlog predvideva direktno volitev predsednika. Večina vseh oddanih glasov po vseh volivcih naj izvoli predsednika. Glasovanje elektorskih zastopnikov po državah in potrditev istih po volitvah naj se odpravi. Tako Bayhov predlog. Na ta način bi bil vsak predsednik izvoljen z večino direktno po volivcih, ne da bi bilo treba kakakega glasovanja ali odobritve od kakih elektorjev.

Tako predlog za nov način. Ali bo zmagal? To bo povedalo 91. zborovanje senata, ki bo o tem razpravljalo in odločilo. Če bo dobil predlog v senatu dvetretjinsko večino glasov, zna priti v veljavo, če ne, pojde po starem, kakor doslej. Bo pa o tem mnogo debat in prerekanj. Kajti mnogim politikarjem stari način bolj služi, kakor bi jim pa novi. Tako tudi drugim raznim zadevam. Zraven bodo tudi odločevali koristni političnih strank, zlasti glavnih dveh, to je demokratske in republikanske. Vsaka se bo borila za ono, kar naj bi njej najbolje služilo. Zato bomo čuli dosti sap in besed o tem. To pa zato, ker politika in politike so za plotovci vsake stranke svoje vrste "rožice".

Citateljem iskrene pozdrave!
Vrhensk Tine

Prijetno s koristnim

CLEVELAND, Ohio.

Vsako pravo romanje je poživljajoče za vsakega udeleženca, ker pri romanju je udeleženo telo in duša. Kdor si lahko privoščiti kraj in razmere telesnih počitnic, v preračunano v najboljšem razmerju, se mu lahko dogodi, da se bo malo zadovoljen vrnil domov. Iskal je telesnega odpočitka, pa ugotovi, da se je vrnil s počitnic bolj utrujen, kot je odšel nanje. Pravemu romarju se kaj takega ne more pripetiti, ker tudi če se telesno utruji, se mu je odpočila in svežega duhovnega zraka naučila duša in kjer je zadovoljstvo v človekovi notranjosti, imajo telesne nadležnosti prav malo opraviti. Poživljajoče naj bo tudi naše letošnje romanje v Lemont — pravo romanje — družabnost, razgovor, molitev, petje: vsa družba romarjev naj pride pred pre sto slovenske Kraljice, se ji pokloni, jo počasti, se zahvali, poprosi. Vse to: malo in veliko, bridko in veselo, naj Ona potem predloži svojemu sinu: "Glej, tega potrebuješ, tega nimajo." V tolažbo pa bomo dobili od Nje opozorilo: "Vse, kar vam poreče, storite."

Vsi prostori v busu za skupno romanje iz Clevelanda so že popolnoma zasedeni. Imamo sicer več prijav preko možnosti, pa ne zadosti še za en avtobus. Naj nam lepo oprostite prizadež, ker jim ne moremo ustreči. Pa naj vseeno skušajo poromati, morda s svojimi vozili ali pri kakem prijatelju, ki je tudi namenjen se udeležiti vseslovenskega romanja 4. in 5. julija. Udeleženci skupnega romanja iz Clevelanda bodo zadnja navodila dobili v Ameriški Domovini, zato naj jo vsak dan pregledajo, ako pa ima kdo posebno vprašanje glede romanja, naj kliče: John Petrič, tel. 481-3465 ali 481-3762.

Našega skupnega romanja iz Clevelanda se bo udeležil tudi župnik župnije Marije Vnebovzete rev. Viktor Tomc.

Pa ne samo iz Clevelanda, tudi od povsod drugod naj bi se temu romanju pridružilo veliko slovenskih ljudi, ki bi mogli te dneve priti v Lemont. Neke poročilo pravi, da se bo tega romanje udeležil, kot zadnjega tu v Ameriki, tudi P. Odilo. Kdo izmed Slovencev v Ameriki ne pozna tega moža, vodnika nešteto romanj, duhovnih vaj, spovednika in pridigarja, pisca in

Ameriška Domovina v prvem tednu julija zaradi počitnic osebja ne bo izšla

Kot v preteklih letih tudi letos v prvem tednu julija Ameriška Domovina ne bo izšla, ker bo celotno osebje v uredništvu, upravi in tiskarni na počitnicah. Naročnike in čitatelje lista prosimo za razumevanje, ker uslužbenstvo drugače ne more do nujno potrebnih počitnic. Število osebja je premajhno, da bi moglo postopno na počitnice.

Vse tajnike in poročevalce društev prosimo, naj svoje objave za čas, ko list ne bo izšel, pošljejo preje, da jih bo mogoče še o pravem času objaviti. Lista ne bo v tednu od 29. junija do 6. julija.

pevca. Gotovo mu bo slovo laže, če mu veliko število romarjev dokaže, da njegovo delo ni bilo "mahanje po zraku", ampak da je bilo seme vrženo v dobro zemljo. O—k.

"V hišo Gospodovo" je odšla...

KANSAS CITY, Kans. — V zgodnji jutranji uri 15. rožnika je prišel Gospod po svojo zvesto nevesto s. M. Gabrijele Hajdinjak, da jo odvede v svoje svete dvore. Njegov prihod ni nikogar prenesel, najmanj se stre same, saj se je pripravljala na to srečanje vse življenje. Zavedala se je še posebno v zadnji bolezn, ko je visela tudi ona, pribita na križ trpljenja, da dolgo ne more več trajati... In s psalmistom je hrepnela po združenju: "Tebe išče moj pogled, o Tebi govori srce..."

Sestra Gabrijele je bila Prekmurka, rojena 23. sept. 1913 v Crensovcih. Kot otrok je prišla s starši v Ameriko. Družina se je naselila v Chicagu v bližini cerkve sv. Stefana, kjer je pridna deklica hodila tudi v šolo. Ze v zgodnji mladosti pa jo je zasnuobil Gospod in po končani šoli Mu je sledila v samostan školskim sestram v Lemontu. Še 16-letna je prejela redovno obleko 15. avg. 1929 na Gričku Assisi in tam čez štiri leta obljubil Bogu večno zvestobo 16. avg. 1933.

Le malo let je smela delovati kot učiteljica. Gospod ji je namenil drugačen poklic: Poklic neprestane žrtve in trpljenja. Z jetiko se je morala skoro neprestano boriti. Kakor hitro je okrevala in so jo zdravniki pustili v šolo, je kmalu zopet zbolela in morala ali v sanatorij ali pa v samostanski bolniški sobi počivati in nabirati novih moči. Več let, odkar imamo srednjo šolo v Lemontu, je opravljala službo knjižničarke. Nazadnje tudi tečaj ni več zmogla in se je le še ukvarjala s kakim ročnim delom. V tem je bila res umetnica. Pred nekaj meseci je je napada bolezen, ki ji je pospešila odhod na ženitnino... Njenim staršem in bratu naše sozaljce.

Sestra Gabrijele je bila priljubljena med sestrami. Ljubljajiv smehljaj je vedno počival na njenem obrazu. Kot Mala Terezika se nam je zdela — vsaj nam, ki smo prihajale v Lemont na duhovne vaje in jo obiskovale. Letos, ko se bomo spet, če bo božja volja, zbrale v "community room", bomo pogrešale njene prisrčnega pozdrava in smehljaja. Naj se nam nasmehne iz raja!
s. M. Lavoslava

Mnogo petindvajsetletnic

Naše letošnje spominske proslave so bile zlasti namenjene 25-letnici vetrinjske tragedije. Je to naša največja bolečina, naša največja narodna nesreča, največja izguba slovenske življenske sile, pravi rododom. V zgodovini imamo primere velikih in strašnih pokoljev, ki so jih izvršili posamezni narodi malo drugimi narodi. Toda malo je bilo v zgodovini tako strašnih, krvavih pokoljev, kot so jih v vetrinjski tragediji zagrešili bratje nad brati.

Hkrati z vetrinjsko tragedijo pa se letos spominjamo tudi dru-

ge — ne sicer tako strašne, kot je bila vetrinjska tragedija — namreč odhoda deset in deset tisočev Slovencev s svoje rodne zemlje. V vsej 1500-letni slovenski zgodovini se ni nikdar zgodilo, da bi tako velike množice zapuščale domači kraj, svoja polja in travnike, svoje gozdove. Res je, da so se morali naši predniki pred Turki zatekati v obzidane cerkve in gradove. Toda to so bile le manjše skupine, ki so zapustile domove le za krajšo dobo; ko je sovražnik odšel, so se lahko vrnile na svoje domove, čeprav požgane in izropane. V maju 1945 pa se je zgodilo pravo ljudsko preseljevanje. Saj je tedaj zapustilo Slovenijo okoli 40,000 ljudi, večinoma mladih, ki so danes — razen vrnjenih in pobitih borcev in tudi nekaterih civilistov — raztreseni po vsem svetu. Z odhodom te množice ljudi je slovenski narod doživel veliko tragedijo in veliko nepopravljivo škodo. Našemu narodnemu telesu je tedaj otekla tako rekoč najboljša kri.

Poleg teh velikih skupnih tragedij se spominjamo letos tudi številnih osebnih tragedij, ki so se dogajale na slovenski zemlji. Letos bomo obhajali 25-letnico nasilne smrti generala Leona Rupnika, ki se je na čelu domobranske vojske spustil v boj z zločinskimi komunisti. Tudi je letos 25-letnica nasilne smrti policijskega ravnatelja dr. Lovra Hacina, odločnega borca zoper rdeče zločince. Tudi je leto: 25-letnica enega izmed najbolj sramotnih dejanj slovenskih komunistov, ko so obesili slabotnega invalida pa duševnega velikana in junaka pisatelja Nar-teja Velikonja.

Dalje je letos 25-letnica nasilne ugrabitve in mučeniške smrti odločnih protikomunistov in javnih delavcev: dr. Albina Šmajda, dr. Ivana Martelanca, prof. Mirka Bitenca, Božidarja Berlota, urednika Uršiča in številnih drugih protikomunistov, ki so bili pobiti po že končani vojski.

Če bi hoteli in mogli vsem žrtvam postaviti v Sloveniji spomenike, bi bila vsa Slovenija posejana s temi spomeniki. Ker paj mi ne moremo postaviti bro-nastih in kamnitih spomenikov doma, jim postavimo spomenik v svojih srcih. Pogosto se jih spominjajmo v molitvah! Darujmo sv. maše zanje! Pišimo o njih! Govorimo — zlasti mladini — o teh junakih! Največja naša poklonitev njihovemu spominu bo, ako bomo v bratski slogi in edinosti skupno storili vse, kar je v naši moči, da rešimo domovino iz krempljev rdečega moloha.

Rudolf Smersu Meja gozda

Meja gozda je višina v gorah, do koder se raste drevje. Nad njo uspeva le še ruševje in grmičevje, še višje le trava in razne druge zeli, nato pa sledi pas gole skale. Te meje so različne in zavise od podnebne pasu.

Velikost Sonca

BERKELEY, Calif. — Naše Sonce ima 864,100 milj v premeru in je povprečno Zemlja oddaljena od njega 92,9 milijonov milj. Njegova gostota je povprečno za polovico večja od zemeljske v višini vodne gladine.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Slovenski dan ob 25-letnici

Letos slovenska politična emigracija praznuje 25-letnico svojega rojstva. Prvič v slovenski zgodovini se je zgodilo, da je odšel od doma na tuje del naroda. In to se je zgodilo pred 25 leti, leta 1945, ko so zapadni, demokratični zavezniki izročili usodo Slovencev in drugih narodov na slovanskem jugu v upravo komunistični diktaturi.

Na tuje so Slovenci odhajali tudi že prej, a šli so "s trebuhom za kruhom". Njihov cilj je bil: zaslužek, boljši kos kruha, nekaj prihrankov, da se reši ali podpre domačija. Od doma so predvsem hodili ljudje žuljavih rok in pa nekateri duhovniki, da so jim bili dušni pastirji.

Pred 25 leti pa se je odtrgal od doma del naroda: delavci, obrtniki, izobraženci, kmetje, študentje, duhovniki skupaj s svojim škofom, mladi in stari. Odšli so s posebnim namenom: da ostanejo svobodni; da svetlu nekaj povedo, da razkrinkajo laž komunizma in da nadaljujejo borbo proti njemu, čeprav je drugačnih in spremenjenih oblikah. Leta 1945 je politična emigracija začela pisati nov, poseben list slovenske zgodovine. Ta list bo popisan, kadar bo v Sloveniji zopet zavladala svoboda.

Slovenci v Torontu in okolici se bomo letos spominjali 25-letnice zdomstva na XI. SLOVENSKEM DNEVU, ki bo prvo nedeljo v avgustu (2. avg. 1970). Tudi ta Slovenski dan bo lep odstavek na zgodovinskem listu slovenske emigracije.

XI. SLOVENSKE DAN pa bo praznik vseh Slovencev, ne glede na to, kdaj so prestopili prag domovine in odšli na tuje. Glavno je, da se čutijo slovensko, da se prisegajo na svobodo, in da jih še žejajo po vsem, kar je resnično slovenskega. Na svidenje torej na slovenskem letovišču prvo nedeljo v avgustu, ko bomo praznovali XI. SLOVENSKE DAN!

Odbor

Društva Slovencev Baraga

Od morja do morja po širni Kanadi

V Kanadi imamo komisijo za cene in dohodke (Prices and Incomes Commission). Vodi jo dr. Young. Njena naloga je, pomagati pobijati inflacijo. Komisija daje samo navodila in poziva javnost, naj prostovoljno sprejme njena navodila glede dviganja cen in dviganja plač. Nihče pa se rad ne odzove takim navodilom, ki seveda nimajo obvezne moči. Najbolj se protivi delavstvo, združeno v Kanadski delavski zvezi (Canadian Labor Congress). Ta je odločno zavrnila predlog, naj bi povznanje plač ne presežlo 6%. Delavstvo upravičeno zahteva, naj se tega navodila držijo tudi profesionalci in delničarji velikih družb.

V tem mesecu je v Winnipegu zborovala kanadska zdravniška zbornica (Canadian Medical Association). Konvencija je zakonila nov etični kodeks in z njim nadomestila starega, ki je bil napisan in sprejet pred 40 leti. Etični kodeks je zbirka npravnostnih načel, ki naj se jih zdravniki držijo v svojem poklicu. V novem kodeksu ni več govora o sterilizaciji in o splavu. Glede splava pravijo zdravniki 20. stoletja, da ne živimo v grških časih, ko je znani Hipokrat postavil zahtevo proti splavu. To je bilo pred 2.300 leti. Današnji zdravniki pa imajo splav za navaden kirurški po-

seg, čeprav s tem ubijajo nerodno življenje.

Po novih etičnih načelih zdravnik tudi ni dolžan vzdrževati pri življenju človekovega telesa, kadar je — kakor oni pravijo — njegov duh že umrl. Tako navajajo primer žene, ki je živela v nezavesti več let. V takem stanju je dobila vnetje pljuč. Zdravnik ji je dal penicilina in je tako v nezavesti prebolela to bolezen in je nezavestna živeła še eno leto. Zdravnik ji je dal penicilina, ker se je bal, da bi ne ravnala etično, če bi dopustil njeno smrt zaradi pljučnice. Tako vzdrževanje telesa pri življenju ni več potrebno, pravijo moderni zdravniki.

Vlada v Ottawi je razburjena, ker je Times magazine nekje izvedel, kaj vsebuje poročilo, ki ga je pripravila LeDain komisija, ki raziskuje nezdravniško uporabo mamil. Poslanci že nekaj časa pritiskajo na vlado, naj objavi poročilo komisije. Vlada pa se brani, češ, da še sama ni imela časa poročila preštudirati. Sedaj je pa ogenj v strehi, ker je Time magazine prej zvedel za vsebino kot naši poslanci.

Severno od Montreala bodo gradili letališče za jumbo-jet letala. Gospodarstveniki so edini v tem, da bo to letališče sprožilo industrijski cvet, ki bo počasi zajel vsa zahodna polovico province Kvebek in vzhodni del Ontarija.

Glede poštnih stavke, ki se spreha po Kanadi, je nekdo zapisal modro besedo: "Mogoče je res, da imajo poštarji utemeljene zahteve po izboljšanju njihovih delovnih pogojev. Prav bi bilo, da vlada to vpošteva in izboljša. Kar se pa tiče povznanja plač poštarjem, tega pa kanadska javnost ne odobrava. Ta zahteva vsaj v sedanjem času ni na pravem. Če hočejo poštarji imeti večje prejemke, morajo najprej povečati svojo produktivnost. Pa so nam vzeli dostavilo pošte v sobotah, povečali poštno tarife, ki so na pakete prevelike, in dostava pošte se je zelo poslabšala. Verjetno bi kanadska javnost prej zahtevala, da se plače poštarjem znižajo, ne pa zvišajo."

Od "mežnarja" do župana

Povedal sem, kako sem se "dokopal" do službe "mežnarja". Toda človek večkrat ni zadovoljen le z malimi častmi in z delom, ki malo ali nič ne donaša. Vedno gleda, ali vsaj zelo rad se ozira navzgor, proti višji zeleni veji. Včasih mu proti vrhu pomagajo še drugi vplivi in okolnosti. V primeru našega "mežnarja" je šlo za mesto župana, do katerega pa ni vedno lahka pot, navadno je težka in naporna. Da nekdo postane župan, morata biti vsaj dve stvari za to: kandidat in občani-volilci.

V mojem primeru ni bilo veliko upanja na zmago. Nasprotni kandidat je bil bogat, silno uagleden mož, z dolgoletno in bogato izkušnjo. Na njegovo veliko parno žago je mogel slednji kmet zapeljati napredaj svoj les; na tej žagi je delalo veliko število ubogljivih delavcev; številni vozniki so vozili les na postajo. Prenekateri volivec je vedel, da ni dobro zameriti se županu, ki obdan od poslušnih svetovalcev že leta in leta sedi na tako odgovornem mestu.

Sedaj pa se naenkrat pojavijo neki "mladiči" — željate glave so jim rekli nekateri — in hočejo skrb za javni blagor iztrgati iz rok preizkušnemu županu.

In še to so si dovolili, da je bilo med "mladiči", ki naj bi v bodoče vodili občino, največ preprostitih obrtnikov, in celo delavcev. Vse skupaj je bilo na prvi pogled nemogoče, "saj nam bodo še občino zapravili", so govorili nekateri.

Nesreča ali sreča pa je hotela, da je ta dosedanji z vsemi skrbmi preobložen župan pozabil v pravem času in roku vložiti svojo kandidatno listo v potrditev. Vse prošnje in protesti niso nič pomagali, propadel je že pred volitvami in tako kot novi kandidat nisem imel tekmeča. Nobenih obljub ali "volivnega golaža" ni bilo treba. Po reviziji ugotovljene nerednosti so bile vzrok, da je stari župan bil že prej odstavljen, tako mu ni bilo treba s težkim srcem predajati poslov novemu županu.

Nadaljnih težav in poslovanja mojega županovanja ne bom tu opisoval. Na tem mestu sem prebrel vsa strašna leta zadnje vojne. Brez dvoma bi še danes sedel na tem položaju, če bi hotel sam in pa občani. Toda komunistična revolucija je marsikaj odpihnila, tako tudi svobodo volitev. Po devetletnem poslovanju sem se poslovil od županovanja. Rdeča diktatura pa mi je v zahvalo in priznanje zaplenila vse imetje. Po nerazumljivih načrtih božje previdnosti in dobrote še nosim celo glavo in se danes v tujem svetu rad spominjam, da je kljub velikim težavam, končno le sladko delati in se nesebično žrtvovati v korist ljudem, če te v odgovorno službo izvolijo svobodni ljudje.

Prav ta služba je bila tudi "posrednik", da moje kosti ne trohijo že 25 let v neznani grobu, kjer počiva veliko število mojih nekdanjih občanov.

Za konec bi lahko še povedal, kako sem se znova moral zadovoljiti samo s "častjo" "mežnarja". Ker pa so razmere nanesle tako, da je bil to samo še kratek poskus, koliko je še sil v telesu, ki ima blizu sedem križev, zato bom poglavje "od župana do mežnarja" opustil. Mogoče mi bo kdaj pozneje dano dokončiti spomine tudi na to dobo.

JAK.

Nevedne izobrazuje in lačne nasičuje

Vse razlage, spisi in predavanja ljudem v misijonskem zaledju le malo povedo in jih za pomoč misijonarjem težko pridobijo. Najbolj prepričevalna oblika, ki odkriva duhovno in telesno bedo ljudi, katerim strežejo misijonarji, so njihova pisma. To so živa pričevanja misijonske stvarnosti. Kogar ta ne ganejo, njemu ni pomoči. Berimo, kaj piše slovenska misijonska sestra iz Indije. Samo izvleček iz njenega dolgega pisma pove dovolj. Pismo je bilo poslano g. J. Kvasu, ki se v imenu misijonskega krožka v Torontu dopisuje s slovenskimi misijonarji in misijonarkami.

"Vaše pismo z dragoceno priložnostjo sem srečno prejela. Naj se vam in vsem dobrotnikom prav iz srca zahvalim za vašo radodarnost. Res sem bila globoko ganjena, da sem kot neznanka deležna tolike dobrote. Naj vam Bog povrne po svoje. Večkrat se vas v molitvi spominjam in molim zlasti za slovenske otroke, da bi lepo in krščansko vzrasli in dosegli poklicne uspehe v tujini. Upam, da boste zadovoljni, če vam povem, da vaš denar, prislužen z žulji slovenskih rok, rabim za vzgojo dveh deklet, ki sta lani maturirali in sem jih v januarju mogla poslati na naše učiteljske. Vaš denar mi je to omogočil, za en semester sta preskrbljeni. Mene je vse skozi moje misijonsko življenje vodil princip, da je največjega pomena, da se otrok izuri za kak poklic.

Seveda pa je tudi res, da je treba reče hraniti. Reče v indijskem smislu ne pozna doma in ni menda imel nikdar strehe nad glavo; edina lastnina je razcapana obleka in pa morda plehnata posoda ali škatlja, v kateri nabere hrano, če jo dobi. Včasih se človek ne more ubraniti solzam. Nedavno je prišla k nam žena s petimi otroki prosit hrane. Najstarejši je imel 11 let, najmlajši pa eno leto in pol. Mož je družino zapustil. Sestra je prišla s tremi aluminijastimi krožniki in dala enega najstarejšemu, drugega naslednjemu in tako naprej. Drugim je rekla, da bo tudi njim prinesla. Tretjega je hotela dati ženi, a je

otrok v njenem naročju tako hlastno stegnil roko po krožniku, da ga je zbil sestri iz rok in se je vse polilo po tleh. Sestra ni rekla ničesar; odšla je, da bi prinesla drugo hrano in metlo. A kaj je videla, ko se je vrnila? Dete je lizalo krožnik, vsi drugi pa so plezali po tleh in lizali, dasiravno so bili že vse polizali. Treba je videti, da je mogoče razumeti, kaj je revščina...

Tako piše sestra M. Miriam Zalaznik, misijonarka v Kanpurju, India. Baragov misijonski krožek ji je takoj poslal zopet \$50 za njeno plemenito delo pri reševanju duhovne in telesne revščine. Mogoče bi bil kdo od bralcev pripravljen kaj prispevati za naše misijonske delavce v daljnih deželah. Naslov našega blagajnika je: Mr. Jakob Kvas, 43 Pendrith Street, Toronto 4, Ont.

Misijonski poročevalec

L. Ambrožič st.

OBLJUBA DELA DOLG

Povejmo mladim tudi to, da je Slovenija edina republika v Jugoslaviji, ki ni osvobojena. Vsi drugi narodi — razen morda nekaj Makedoncev — so vsi strjeni v notranjosti jugoslovanske meje. Pa kljub temu Belgrad močno izrablja Slovenijo v interesu drugih republik. V tem ni prizadeta le tista mala struja komunistov in onih na vladi v Ljubljani — pač pa ves slovenski narod — vsi Slovenci, kjerkoli se nahajamo. Zato bi bilo prav, da bi se vsi, vsak po svoji moči, borili proti temu.

Naj navedem odlomek iz pisma, ki sem ga prejel iz domovine. Takole piše: "S samim robotanjem proti komunizmu ne boste daleč prišli. Ljudje smo se tukaj nekako privadili na sistem, kakršen je. (To pa ne pomeni, da smo komunisti.) Komunizem kot tak ni več tisto strašilo, kot je bil svoje dni. (To sicer ne pomeni, da bi komunisti ne pobijali več spet, če bi jim šlo za nohte.) Boli jih izrabljanje Slovenije — boli in sram jih je sedaj pomora domobrancev in podobnih svinjarji. Tiste seveda, ki to vedo. Mnogo mladih pa tega niti ne ve. Naj omenim dve knjigi, ki sta tu jako dobro odjeknili! Mauserjeva "Ljudje pod bičem" in Zebotova "Slovenija včeraj, danes in jutri". Obe sta zadeli resnične rane sedanje slovenske situacije. Zlasti Mauserjeva "Ljudje pod bičem" je bilo za mlade tukaj pravo odkritje. Prepoved teh knjig je tukajšnje javnost opozorila nanje in so bile zelo iskane, pa po raznih potih dobavljene. Mnogi so jih brali, drugi pa vsaj slišali o njih vsebini, ki drugače nikoli ne bi." itd.

To iz pisma sem zapisal zato, da se ve za načine, ki so koristni v — dialogu — med nami in domovino. Malo pobsrkajmo po pameti in poskušajmo poiskati še drugih. Prihaja mi na misel primer, ki bi morda bil zelo koristen in uspešen. Organizirajmo dopisovanje z mladimi med emigracijo in domovino. In morda tudi med našo tukaj in kjerkoli po svetu, ter koroško in primorsko mladino. Potrudimo se in žrtvujemo nekaj časa v to. Vsi, ki ste dobre volje in kolikor toliko zmožni, se potrudite, pomagajte, organizirajte in svetujte. Stariši že sami nekaj lahko napravite — pripomorete k temu. Sprva malo pripomočka, pozneje bo steklo gladko samo. Le pogledimo v sobotni Ameriški Domovini Kotičkovega strica in tudi po drugih časopisih. Gotovo je bilo treba vsakemu malemu v prvo nekoliko pomagati, a čim dalje bolj postajajo samostojni.

In tako bi bilo tudi pri tem dopisovanju. Le začeti je treba. Če bi se to vpeljalo na veliko, kolika vrednost bi bila to za narod.

Mogoče bi v to poseglo akademsko društvo SAVA. Poznam tam nekaj zelo zavednih agilnih moči, ki bi morda z veseljem prevzeli organizacijo takega dopisovanja. Pri nas v Torontu bi prosil zato v prvo g. Petra Čekuto, ki če sem prav informiran, je predsednik te organizacije. Da imenujem samo enega, pa so še drugi, ki bi morda prijeli v tem. Pa so mi znani v Clevelandu, Chicagu, New Yorku in še kje. Če bi se vsi taki resno zavzeli za tako dopisovanje, bi bilo res lepo. Posegle naj bi v to tudi slovenske šole povsod, kjer koli v zamejstvu se nahajajo. Naj bi učiteljsvo pridobavilo nekaj imen od doma — saj ima gotovo vsak kakšno poznanost tam — in bi navdušilo nekaj, že iz višjih razredov za dopisovanje, ki bi k ohranitvi narodne zavesti in pridobitvi te medzamejske mladine prinašalo lepe sadove. Če bi bil kdo v zadregi za naslove doma, naj piše meni in jih bom v kratkem poslal: (L. A., 67 Malamut Cr., Agincourt 755, Ont.).

V prvo naj bi vsak pojasnil le namen, zakaj pošilja pismo. Torej v svrhu dopisovanja, mu v kratkih stvkih povedal svoj položaj — šolo, kraj, o starših, bratih in sestrah in morda še, od kje so starši doma, nato pa prosil za odgovor in morda zastavil kako vprašanje, ki bi ga zanimalo. V prvih dopisih tudi ne bi bilo tako nujno, da je pravilna slovensčina. Naj se oprostijo in obljubi, da se bo že počasi v to privadil, ko si bosta izmenjala več pisem ter gre v glavnem za to pri dopisovanju, da se privadi slovenski pisavi ter da bolje spozna lepoto slovenskega jezika. Pridobili bi tako tudi več razgleda v domovino svojih staršev.

(Dalje sledi)

Senat sklenil, da bo pridren, toda pod pritiskom

WASHINGTON, D.C. — Senat se je močno zapletel s svojo debato o vojskovanju v Indokitajski. Zastalo mu je delo na vseh drugih področjih. To je pa šlo v račun nekaterim republikanskim senatorjem, ki niso ravno navdušeni nad demokratično zakonodajno politiko. Voditelj demokratske senatne večine je zato sklenil — po sporazumu z obema strankama —, da bo ta teden vpeljal nočne senatne seje. Verjetno jih bo moral tudi še prihodnji teden. Vse to pa iz pridnosti. Bliža se namreč konec meseca in do takrat bi morali biti izglasovani vsi nakazilni zakoni, teh pa je nekaj v zaostanku. Ker noče nihče biti odgovoren za zamude v zakonodajnem postopku, so zagrabili za idejo nočnih sej. Tam bo seveda delo potekalo hitro. Kdo bo pa po dnevi in ponoči tratil svoje govorniške sile pred prazno dvorano?

Farmer se boji "vročega poletja" med črnimi farmarji

WASHINGTON, D.C. — Farmer je pomožni federalni tajnik v HEW federalnem tajništvu. Je med redkimi črnimi, ki zavzema visoko mesto v federalni upravi. Kot tak mnogo potuje po deželi in ima z njo dobre osebne zveze. Glede reda, miru in zakonitosti v letošnjem poletju med črnimi farmarji je pa pesimist. Črni farmarji so obupani, mladi črnici so pa brez dela. Črni in beli se pa na deželi oborožujejo. Črnici so prej verjeli predsedniku, danes je pa zaupanje v njem izgubilo. Vse to bo pospešilo izbruh sovražnosti v letošnjem poletju. Farmarjeva izjava je tem bolj značilna, ker je bil Farmer preje glavni ravnatelj znane CORE črne organizaci-

je in kot tak dobro znana osebnost med našimi organiziranimi črnici.

Ne le za Washington

WASHINGTON, D.C. — V Washingtonu je bil ustreljen neki policaj, ki se je približal dvema sumljivima osebam. O-hajski senator William Saxbe je takoj naslednji dan v senatu predlagal, da se sodnikom dovolijo sumljive kriminalce do obravnave pridržati v zaporu.

Saxbe je v senatu izjavil: Če resno mislimo preganjati zločince — včasih dvomim, da tako ravnamo — potem je pridržanje v zaporu najbolj praktičen pripomoček in to moramo storiti. Nevarne kriminalce moramo spraviti s ceste.

Ta senatorjev predlog bi dal sodnikom v Washingtonu pravico pridržati obtožene kriminalce do 60 dni pred obravnavo v zaporu.

Predlog senatorja Saxbe-ja vsi državljani podpiramo, prav pa ni, da je omejen samo na Washington. Senatorji in kongresniki so nam dajali lekcije o enakopravnem sožitju, sedaj pa senatorji zaščitijo samo svojo varnost, navadni ljudje pa naj zvečer doma ostanejo, saj ponoči nimajo na cesti kaj iskati.

Kar velja za Washington, naj enako velja za vsa mesta v Ameriki.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Slovenski starejši
moški dobi stanovanje z starejšim moškim da si delita stanovanje, privatna soba s air conditioner. Kličite 281-5435. (124)

V najem
Oddamo 5 sob zgoraj, plinski furnez, garaža, na E. 74 St. Kličite 944-7175. (125)

Soba ali stanovanje
Ženska srednje starosti, ki dela pri Goodwill Industries na E. 70 St., bi radi dobila sobo ali "Efficiency apartment" v tej bližini. Kličite Mrs. Klein od 8. do 5. ure 431-8300. (126)

V najem
hiša za eno družino, dve spalnice, na E. 146 in Lake Shore Blvd. Nobene živali. \$95.00 na mesec. Kličite 729-1155. (x)

Spalna soba
Opremljena soba za mlajšega moškega se odda na 6916 Hecker Ave. UT 1-3955. (124)

Išče sobo
Miren moški, srednjih let, išče opremljeno sobo pri vdovi. Pišite na naslov: V.M.J. 6428 St. Clair Ave. Cleveland, O. 44103. —(126)

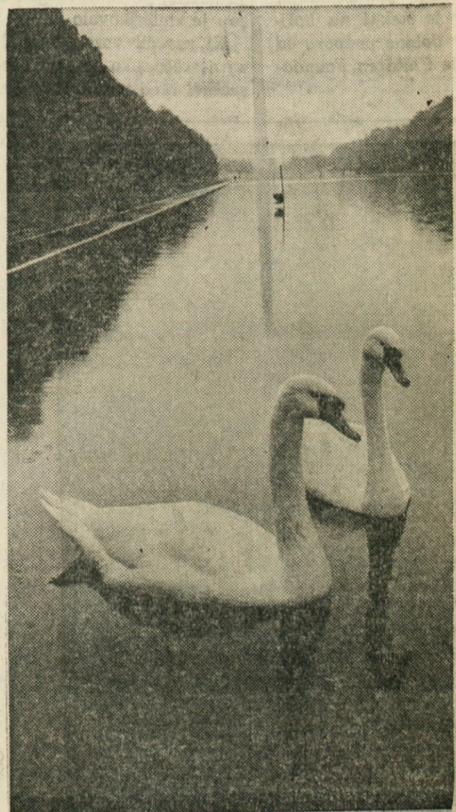
Naprodaj
hiša za dve družini, 4-4, prijazno. Polna klet, na 1057 E. 72 St. Kličite 391-8912 po 5. uri zv. (132)

Hiša naprodaj
E. 67 okolica, enodružinska hiša. 3 spalnice, aluminijasta obloga, polna klet, plinski furnez, garaža za 2 kare. \$10.500. Vprašajte za Jack Lorenz. MAINLINE REALTY 431-8182 221-9381 (18,19,23,25 jun)

V najem
Oddamo 4 neopremljene sobe zgoraj starejši ženski ali dvojici, v St. Clairski okolici. Kličite 431-6631. (16,23 jun. 7 jul)

Hiša Naprodaj
ena družinska, sest sob, z pohištvo ali brez. Lep vrt. Na 6614 Schaefer Ave. 881-9823. 23,26 jun)

V najem
4-sobno stanovanje zgoraj, blizu cerkve sv. Vida. Kličite 881-3519.

SAMA V MIRU — Labodji par uživa mir in samoto v jezercu pred Lincolnovim spomenikom v Washingtonu, D.C., kjer se sicer tako radi zbirajo demonstrantje in nemirneži vseh vrst.

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Zagnala je zoprno, prisiljen krophot. Donela je iz njega vsa grenka jeza in vsa nevoščljivost, ki se ji je že dolgo zbirala v duši.

Currito pa je najbolj razdražilo, da je raztrgala ime Villamelon in naglašala posamezne zloge.

Vnela se je med obema vzorženama jezična bitka, vredna, da bi jo popisal Pedro Lopez, kronist madridskih salonov. Obdelavali sta se z jeziki kakor dve sosedki iz predmestja, metalni sta si druga drugi v obraz resnico in laž, kepe blata, pomešane z dišečim eau de Cologne, pripravljene, da si skočita v lase in se povaljata po mehkih preprogah...

Mazacan je stala razkoračena sredi sobe, pesti je imela stisnjene in rokavice so ji bile počile. Njena nasprotnica pa je sedela v naslonjaču, z dvignjeno glavo, kakor gad, ki hoče pčiti, sipala je strupena zbadanja in očitanja, ni krenila z glavo, ni pogledala v stran — prava podobna okameneloga srda.

Ko je Mazacan očitala Curriti pisma topničarskega častnika, takrat se je Currita naenkrat nečesa spomnila. Zatornice njene umazane zgornosti so se zaprle, pustila je nasprotnico samo in je odhitela iskat Kate, svojo hišno. Pisala je bila namreč svojčas Velardu več pisem. Teh se je morala polastiti, še preden bi prišla v roke nepoklicanim ljudem, sicer bi jo uteg-

nila osramotiti in ji mnogo škodovati.

Kate se je naglo odpeljala in je čez eno uro pisma izročila svoji gospodnji. Pomotoma je med pismi prinesla tudi srečko, ki jo je bil kupil Velarde preteklo noč. Čuden slučaj — srečka je zadel 15.000 durov. Koj je napravila Currita svoje načrte in si je na tihem dala izplačati denar.

In zopet se je ves Madrid zbiral krog Currite in ji je izražal svoje sožalje radi usodne izgube — s tistim cinizmom, ki je lasten velikomestnim krogom.

Currita je bila seve vsa potrta od žalosti. V srce da jo je zadel smrt tega ubožca — tako je tožila in tarnala — tega ubožca, tako prikupljivega, tako ljubelega, ki se je držal Villamelona in nje kakor psiček. Udarci je bil prehud. Ona da ni vedela ničesar — prav ničesar. Kako tudi? Siromak besedice ni zinil Fernanditu ali pa njej o svoji nameri... Je pač slutil, da bi ga bila onadva na vsak način odvrnila od tistega koraka... Ze radi svojega dobrega imena.

CHICAGO, ILL.

Help Wanted Male & Female

YOUNG MEN AND WOMEN

Fine sharp young men and women, 18-25, needed immediately to staff Aurora Office of leading international educational publishing corporation. Must have at least high school diploma and be motivated by money and excitement.

\$130 weekly.
Call Mr. Nestor
892-6961

(125)

HELP WANTED

COLLEGE STUDENTS

SUMMER EMPLOYMENT

Interesting positions now available with leader in international educational publishing field. Compete with other students for 38 — \$500 scholarship and vacation trip to Hawaii. — \$130 weekly.

Call Mr. Nestor
892-6961

(125)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

Live in. 2 children. \$50 week.

342-3642 Mrs. Rokosz

(124)

REAL ESTATE FOR SALE

'63 Norwood — 10 x 50, compl., furn. & skirted. 2 bdrms., A-1 cond. Ideal starter — retirement home. \$3,500. Must be moved. Owner call aft. 5 — PR 6-3952.

(124)

BY OWNER — 13 yr. cust. bld. 2 bdrm. brk. Vic. 61st & St. Louis. Full bsmt. Extras. By appt. wkdays aft. 6 — Sat. & Sun. 1-5. Low 20's. 737-6631

(124)

7 rms., 1 1/2 car gar., alum. sided Cape Cod. Lot 80 x 185. Low taxes. Owner \$22,000. Call 766-5844.

DES PLAINES

3 bdrm. face brk. ranch. Tile roof, 1 1/2 baths, fin. bsmt., fam. rm., 2 car att. gar. Price reduced \$3,000. By Owner 827-6826

(123)

Kajti njegovo dejanje je pravzaprav velika predrznost, seve storjena iz najboljšega namena, dokaz njegovega junaškega požrtvovalnega prijateljstva, ki pa skoro žali čut spodobnosti... In povrh dejanje, ki bo imelo težke, težke posledice...

Currita je znižala glas in tiho nadaljevala in pripovedovala tem hinavcem in hinavkam iz poklica:

"Mislite si: ti ljudje nimajo denarja; mati živi v ubožtvu; saj je ne poznam, ampak jasno je, kajne, in rahločutnost to terjaja... Zato sva se Fernandito in jaz odločila za majhno žrtev in naloženih je pri banki de Espana 15.000 durov... Da bo ubožica imela vsaj majhno podporo..."

In res je Currita naložila pri banki tistih 15.000 durov, ki jih je dobila iz Velardove srečke, in koj je napisala pismo njegovi materi.

Izjavila ji je svoje globoko sožalje nad junaško smrtjo njenega sina in je obžalovala dvojbo, h kateremu ga je zapeljalo njegovo preveliko junaštvo. Nato je dostavila po ovinkih, da so njenemu soprogu in njej znane njene razmere, in ker hočeta dokazati, kako zelo ljub prijatelj jima je bil ubogi Juanito, ji da jeta na razpolago glavnic, naloženo v banki de Espana, in ona ji pošilja v prilogi pobotnico...

In ko je pismo dokončala in odposlala, je Currita skomignila z rameni in je postala hladna, tako zelo hladna...

Nikogar pa ni bilo, ki bi bil pripravil ubogo mater na strašni, grozeči udarec...

Vsa srečna je bila, da ji je Juanito zopet enkrat pisal, in začela je pripravljati stanovanje za svojega ljubelega sina, polna ljubezni, ki išče delo in si napravlja skrbi tudi tam, kjer jih ni treba. Kljub vsej nevhvalečnosti in vsem slabostim se ji je zdel naenkrat vzor vseh sinov. Nobeno srce pač ne odpusti tako rado kakor materino, in nič prej ne izbriše iz spomina slabosti ljubljenih oseb, kakor odsotnost, — mesto napak postavi same vrline in pa spomine na veselje, ki ga je dobri otrok delal materinemu srcu.

Odprla je njegovo stanovanje, zaprto cela tri leta, svetišče njene materine ljubezni, v katero je smela le ona sama, in začela je pospravljati, brisati prah in pripravljati. Tu je bilo treba eno reč popraviti, tam drugo preurediti, več novih stvari je bilo treba omisliti, da bo razvajeni gost našel urejeno vse po svojih novih željah, ki se jim je bil privadil v lepi prestolnici.

Pri tem delu je bila, ko so ji javili obisk gospoda župnika...

Dobra mati se je nekoliko zavzela. Sedaj vendar ni bila ura sploh za noben obisk...

Blagi gospod je bil bral v časopisih strašno novico in je kar brez sape hitel k nesrečni materi, da jo polagoma pripravi na silni udarec, preden bi jo kdo drug prišel obveščat brez posebne rahločutnosti.

V velikih zadregah je začel svojo nalogo in še sam ni vedel, kaj naj reče.

Po dolgih ovinkih ji je končno povedal, da je njen sin bolan v Madridu, in sicer hudo bolan...

Uboga žena je planila s stola, blede kakor zid, preplašena, skoro nevoljna. Ali se hočejo neusmiljeno šaliti z njo?

"Ni mogoče," je zavpila, "ko mi je pa včeraj pisal... ko pa imam tukajle njegovo lastnoročno pismo..."

In kakor brez uma je hitela po sobi in iskala pismo. Odprla ga je in ga je položila pred oči svojemu dušnemu pastirju. Vsa se je tresla, mraz jo je spreletaval in široko je odprla oči.

"Vidite, vidite," je klicala,

REVNO DEKLETCE — Zalosten pogled izdaja žalosten položaj mlade Kolumbijanke. Dekletce ima šest bratcev, družina pa zasluži cel mesec le \$15. Vse tare revščina in pomanjkanje, dekletce je nekaj na boljšem, ker dobiva podporo od "Save the Children Foundation".

"in avgusta pride na obisk... in tretjega gre k spovedi in k sv. obhajilu... Ne, ne, ni mogoče, da bi umrl... on, moj ljubljeni sin..."

Prihiteli so njeni trije otroci in služabnice; slutili so, da se je zgodilo nekaj hudega.

Župnik je vzel pismo in je iz njega razvidel, da ga je ubogi Juanito pisal par ur pred smrtjo.

"Žal," je rekel, "moje vesti so novejše. Ko je to-le napisal, ga je zadel kap, in njegovo stanje je nevarno, zelo nevarno..."

"Jezus, dobri Bog — Mati Marija!" je vzkliknila nesrečna žena in krčevito prijela župnika za roko. Z očmi mu je visela na obrazu in z bledimi ustnicami ga je izpraševala:

"In — se je spovedal? Ali veste, če se je spovedal?"

Župnik ni odgovoril in mati je ponavljala svoje silno vprašanje in tresla gospoda za roko. "Njegova duša — kako je z njegovo dušo —?" je klicala z glasom, ki bi bil omeščal kamenito srce.

Župnik jo je tolažil in je pravil, da tega nihče ne ve, da o tem ni dobil poročila, da to ni tako natančno znano i. dr.

Naenkrat mati neha tožiti in začne naročati vse potrebno, da bi še tisti dan, nemudoma, odpotovala v Madrid. Suha in določna so bila njena naročila, kratek, hladen, rezek je bil njen glas, jek neizmerne boli, ki jo je potlačila z vso silo krepke duše.

Vlak je odhajal ob štirih, voz pa je potreboval do kolodvora dve uri. Enrique naj bi šel z njo, Pedro je na materin migljaj stekel naročati voz, služabnice so hitele pripravljat kovčege, Luisito, malček, je zajokal. Mati ga je poljubila v lice.

"Nee jokaj!" Tudi sama ni več jokala.

Župnik jo je zadrževal. "In če ne dobite vlaka?" "Pa naročim poseben vlak!" "To stane mnogo denarja!"

"Desettisoč realov imam pri hiši, in ako je premalo, pa prodam vse, vzela bom na posodo." "Ampak — senora, počakajte še..."

"In njegova duša, gospod župnik, njegova duša...?" mu je klicala s plašnimi očmi. "Morebiti mu je smrt blizu... in sam je... sam, moj ljubljeni sin... brez svoje matere, ki bi ga pripravila za spoved, ki bi mu pomagala, da lepo umre, ki bi mu zatisnila oči in ga položila v zemljo..."

Pedro se je vrnil. Ves je bil izpremenjen. Smehljati se mu je hotelo, pa se ni mogel. Glasu mu je zmanjkovalo.

Ni naročil voza. Čemu hiteti za nesrečo, ako prihaja nasproti sreča?! Med potom, tako je pri-

povedoval, mu je povedal Martin Romero, dobri sosed, novico, da je Juanitu že bolje, da je že čisto dober...

"Glejte! Ali slišite!" je zakli-

cala mati radostna. In v blaznem veselju se je zasmejala in zajokala obenem...

(Dalje prihodnjik)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNICA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izrezek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME .....

NASLOV .....

MESTO .....

DRŽAVA ..... CODE .....

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

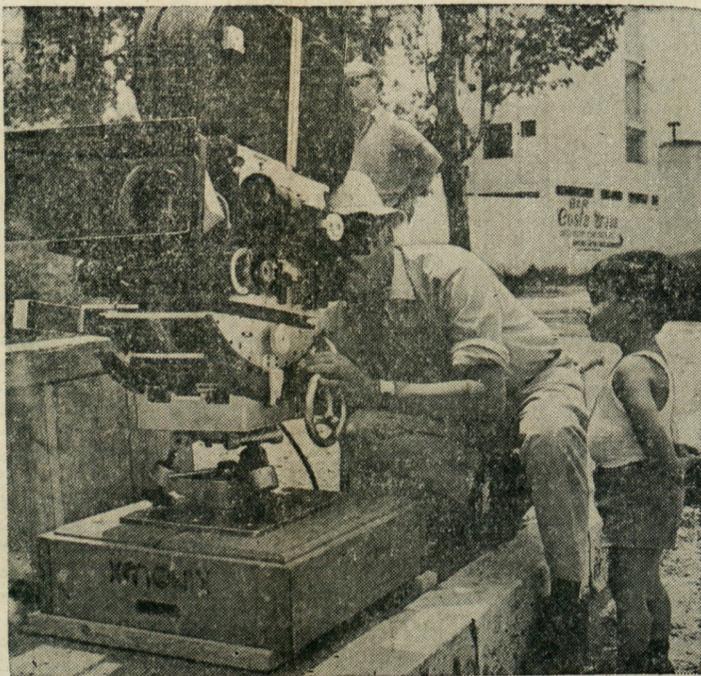
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov: .....

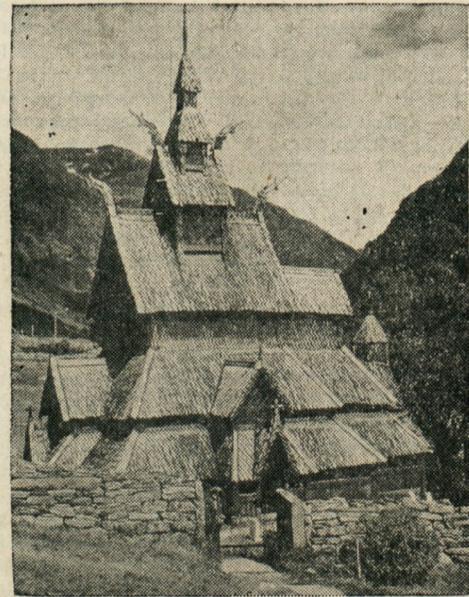
Moj novi naslov: .....

MOJE IME: .....

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

HUDO GA ZANIMA — Dečko se je močno zagledal v filmskega snemalca Douglasa Slocomba, ki snema film na Costa Brava na Španskem. Sledi snemanju s tako pozornostjo, kot bi skoro hotel sam prevzeti to delo.

IZ STARIH ČASOV — Slika kaže cerkvico v vasi blizu Laerdala na Norveškem, zgrajeno leta 1138. Je ena redkih, ki so se ohranile iz tistih starih časov, ko so se predniki sedanjih Norvežanov komaj pokristjanili.